

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 8Pc/33/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8825201517
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Šviderská
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2025:8825201517.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Silviou Šviderskou v právnej veci navrhovateľa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, proti osobe oprávnenej na výživné: C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XXX, E. F. C., o návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti, t a k t o

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e vyživovaciu povinnosť navrhovateľa A. B. voči synovi C. B. určenú rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 6P/28/2015-53 zo dňa 31.03.2015 a to ku dňu 01.09.2025.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti v zmysle výroku tohto rozhodnutia. Vo svojom návrhu uviedol, že jeho syn je plnoletý a je schopný samostatne sa živiť, keďže v A. XXXX ukončil štúdium maturitnou skúškou.

2. Navrhovateľ na pojednávaní doplnil svoj návrh v tom znení, že žiada zrušiť vyživovaciu povinnosť k mesiacu september 2025.

3. Oprávnený na výživné s návrhom nesúhlasil. Uviedol, že štúdium ukončil v júni 2025, zaevidoval sa na úrade práce, aktívne si prácu hľadá. Nakoľko sa ešte nezamestnal, nie je schopný sám sa živiť.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa so správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou, lustráciou v Registri obyvateľov a v Sociálnej poisťovni, pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 6P/28/2015 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutočný stav veci:

5. Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 6P/28/2015 - 53 zo dňa 31.03.2015 bol navrhovateľ zaviazaný platením výživného na svojho syna C. v zákonom určenej minimálnej výške. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.04.2015.

6. Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že návrh na zrušenie výživného podal z dôvodu, že jeho syn je už dospelý. Ukončil strednú školu maturitou, je teda schopný pracovať a sám sa živiť. Vyživovaciu povinnosť si plnil vo vyššej miere ako bolo určené súdnym rozhodnutím. Keď pracoval, zasielal výživné vo výške 70-80 €. Ak bolo potrebné synovi niečo kúpiť, tak na to prispel. Syn u neho trávil víkendy, prípadne letné prázdniny, niekedy aj celé dva mesiace. Napriek tomu si riadne splnil vyživovaciu povinnosť. Naposledy výživné uhradil v mesiaci august 2025. Nemôže plniť vyživovaciu povinnosť na syna do 25. rokov veku jeho života.

7. Oprávnený, C. B., vypovedal, že stredoškolské štúdium ukončil maturitnou skúškou X. G.. Ukončil H. I. E. E. F. C.. V ďalšom štúdiu nepokračuje. Podal si žiadosť o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Z úradu práce mu bola ponúknutá práca formou praxe s tým, že ešte rozmyšľa nad prijatím tejto ponuky, lebo mesačný príjem by činil len sumu cca 300 €. Potvrdil, že otec si plnil vyživovaciu povinnosť vo výške 80 € a aj kupoval nejaké potraviny, keď bol cez víkend uňho, ale matka mu zabezpečovala všetky jeho potreby a musela aj otcovi dohovárať, aby si vyživovaciu povinnosť plnil nad rámec. Trvá na svojom stanovisku, pretože aj keď ukončil školu, ešte nemá prácu, nie je nikde zamestnaný. Prácu si aktívne hľadá. Zaslal životopis zamestnávateľovi, zatiaľ odpoveď nedostal. Zdravotný stav mu umožňuje vykonávať prácu.

8. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou zo dňa 11.09.2025 súd zistil, že C. J. si dňa 09.09.2025 podal žiadosť o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

9. V zmysle § 62 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá dočasu, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

10. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

11. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

12. Podľa § 157 Civilného mimosporového poriadku rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že návrh navrhovateľa je dôvodný a preukázaný. V zmysle všeobecnej premisy vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom je ich zákonná povinnosť, ktorej časové ohraničenie je viazané do doby, pokiaľ nie sú deti schopné samostatne sa živiť. Hmotnoprávnou podmienkou zániku vyživovacej povinnosti rodičov voči dieťaťu je teda nadobudnutie objektívnej schopnosti dieťaťa samé sa živiť. Dieťa je schopné samé sa živiť vtedy, ak je schopné samostatne uspokojovať svoje potreby. Táto schopnosť nie je viazaná na dosiahnutie určitej vekovej hranice, konkrétne ani na dosiahnutie plnoletosti, dokonca ani na ukončenie určitého stupňa vzdelania. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Vyžaduje sa, aby táto schopnosť napĺňala požiadavku trvalosti tohto stavu, lebo jej posúdenie je závislé na tom, kedy sa dieťa stane spôsobilým hradiť svoje odôvodnené potreby. Pre stanovenie momentu, kedy vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu zaniká, je podstatné, kedy dieťa nadobudlo všetky schopnosti samé sa živiť, za ktoré sa tradične akceptuje ukončenie štúdia, keďže dieťa získalo všetky predpoklady na uplatnenie sa na trhu práce. Nie je podstatné, či dieťa aj v skutočnosti do pracovného pomeru nastúpi. V takomto prípade je potrebné vyhodnotiť jednotlivé dôvody, pre ktoré dieťa aj napriek nadobudnutiu všetkých schopností samé sa živiť, žiaden príjem nedosahuje. Pre dosiahnutie schopnosti sa samostatne živiť sa vyžaduje ukončenie stredoškolského, alebo aj vysokoškolského štúdia (I. a II. stupeň) a získaním kvalifikačných predpokladov pre výkon povolania, čo predpokladá riadne ukončenie štúdia predpísanou záverečnou skúškou. Existujú však výnimky, kedy vyživovacia povinnosť zanikne skôr alebo výnimky, kedy zanikne neskôr alebo nezanične nikdy. Pri určovaní zániku vyživovacej povinnosti do úvahy neprichádza akékoľvek zovšeobecňovanie, ale naopak je potrebné zohľadniť individuálne skutkové okolnosti každého prípadu jednotlivo. (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR 4Cdo/188/2011 zo dňa 25.07.2023)

13. Oprávnený ukončil stredoškolské vzdelanie maturitnou skúškou v júni 2025, v ďalšom štúdiu nepokračuje a v septembri 2025 si podal žiadosť o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie, čo mal súd za preukázané z obsahu správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou. Ukončením štúdia oprávnený získal všetky predpoklady, aby sa uplatnil na trhu práce, a keďže nemá zdravotné obmedzenia, ktoré by mu bránili zamestnať sa, súd dospel k záveru, že je objektívne schopný si sám svoje potreby uspokojovať, teda nadobudol objektívne schopnosť sám sa živiť, preto sú naplnené zákonom stanovené podmienky pre zrušenie vyživovacej povinnosti. Samotnú skutočnosť, že si oprávnený nenašiel prácu, a teda nedosahuje príjem, nemožno pričítať na ťarchu povinného rodiča. S poukazom na uvedené súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči synovi v zmysle jeho návrhu

ku dňu 01.09.2025. V tom čase už oprávnený nemal status študenta, k uvedenému dňu nadobudol schopnosť samostatne sa živiť.

14. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.